Bazy danych – wykład 5

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Bazy danych

Jacek Rumiński Adam Bujnowski

wykład 5

Bazy danych – wykład 5

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Plan wykładu

- 1. Struktura danych w modelu relacyjnym: krotki i relacje
- 2. Warunki integralności modelu relacyjnego

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Model relacyjny oraz modele z nim powiązane są obecnie najczęściej implementowane w oprogramowaniu systemów zarządzania bazami danych (SZBD).

Model relacyjny (w odniesieniu do definicji modelu danych) jest opisywany poprzez trzy podstawowe elementy:

- > strukturę danych (relacje, zwane również tabelami),
- reguły integralności danych,
- operatory przetwarzania danych (algebra relacyjna).

Model relacyjny został sformułowany przez pracownika firmy IBM *Edgara Franka Codda* w 1969. W kolejnych latach zarówno Codd jak i inne osoby wprowadziły szereg zmian w definicjach elementów modelu relacyjnego.

Zacznijmy jednak od samej nazwy modelu.

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Model relacyjny związany jest z podstawowa strukturą danych określaną poprzez **relację**. Zanim rozważymy czym jest relacja wprowadźmy pojęcie **krotki**.

Krotka reprezentuje uporządkowaną listę elementów. Zapisywana jest z użyciem nawiasów "()" oraz przecinkiem jako znakiem rozdzielającym elementy, np. (1, 3, 5, 34). Krotka n elementowa (n-krotka) to ogólnie n-tka uporządkowana, którą dla n \geq 2 możemy zdefiniować jako

```
1. (a1, a2) = \{\{a1\}, \{a1, a2\}\},\
```

2.
$$(a1, a2, ..., an+1) = ((a1, a2, ..., an), an+1)$$
.

Przykłady krotek:

```
('Jacek', 'Rumiński', 'dr inż.', 40),
(3453, ('Jacek', 'Rumiński'), 'adiunkt').
```


Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

W teorii zbiorów krotka może mieć charakter funkcji wiążącej indeks z wartością, np. $(a, b, c) = \{ (1, a), (2, b), (3, c) \}.$

W analogiczny sposób możemy zapisać krotkę jako:

(nazwisko : 'Rumiński', wiek : 40),

która wiąże nazwę atrybutu z wartością.

Wiedząc czym jest krotka (*n-tka*) podajmy teraz uproszczoną definicję relacji:

Relacją n-członową (n \geq 2) nazywamy dowolny podzbiór zbioru uporządkowanych n-tek.

Liczba członów w relacji określa jej rodzaj jako relację binarną (n=2), tetrarną (n=3), czy ogólnie n-arną.

Przykład relacji binarnej: {('Jacek', 'Adam'), ('Wiesław', 'Michał'), ('Adam', 'Wiesław')}. W przypadku relacji tetrarnej będziemy mieli 3 elementy w krotce, itd. Dowolny podzbiór zbioru krotek to również zbiór pusty (relacja pusta).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Dla relacji można określić dziedzinę, przeciwdziedzinę oraz pole relacji. Rozważając relację binarną R dziedziną będą wszystkie pierwsze elementy uporządkowanych krotek, które są powiązane z innymi elementami (drugimi w relacji binarnej) przez relację R:

$$D = \{a1 : \exists a2 (a1Ra2)\}.$$

Analogicznie przeciwdziedziną relacji binarnej R będzie zbiór:

$$D^* = \{a2: \exists a1 \ (a1Ra2)\}.$$

Pole relacji to unia zbiorów dziedziny i przeciwdziedziny, czyli:

$$F = D \cup D^*$$
.

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Analizując poprzedni przykład relacji binarnej

określimy jej dziedzinę jako zbiór:

przeciwdziedzinę jako:

oraz pole jako:

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Znając podstawowe pojęcia, możemy przytoczyć definicję relacji podaną przez twórcę modelu relacyjnego, Codda:

Mając zbiory S_1, S_2, \ldots, S_n , (nie koniecznie różne) wówczas R jest relacją na tych n zbiorach jeśli jest <u>zbiorem n-krotek</u>, takich że każda ma pierwszy element ze zbioru S_1 , drugi element ze zbioru S_2 , itd.

Zbiór (ang. set) S_i jest j-tą dziedziną relacji R, gdzie n jest stopniem relacji.

Relację R może reprezentować macierz, która będzie miała następujące własności:

- (1) każdy wiersz reprezentuje n-krotkę relacji **R**,
- (2) porządek wierszy nie jest istotny,
- (3) każdy wiersz jest inny,
- (4) kolejność kolumn jest istotna, odpowiada uporządkowaniu dziedzin S_1 , S_2 , ..., S_n , na których zdefiniowana jest relacja R,
- (5) znaczenie każdej kolumny jest częściowo wyrażane poprzez etykietę opisującą dziedzinę.

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Poniżej zaprezentowano macierz, jako formę reprezentacji relacji **R** o nazwie "dostawa":

dostawca	kod towaru	cena jednostkowa	ilość
(etykieta dziedziny/zbioru S ₁)	(etykieta dziedziny/zbioru S_2)	(etykieta dziedziny/zbioru S_3)	(etykieta dziedziny/zbioru S ₄)
	: :		
Firma A	1	12	100
Firma B	3	10000	20
Firma C	2	89	40

Analizując powyższy przykład możemy wyróżnić 4 zbiory:

```
Dostawca = {'Firma A', 'Firma B', 'Firma C'};

Kod towaru = {1, 3, 2},

Cena jednostkowa = {12, 10000, 89},

Ilość = {100, 20, 40}.
```


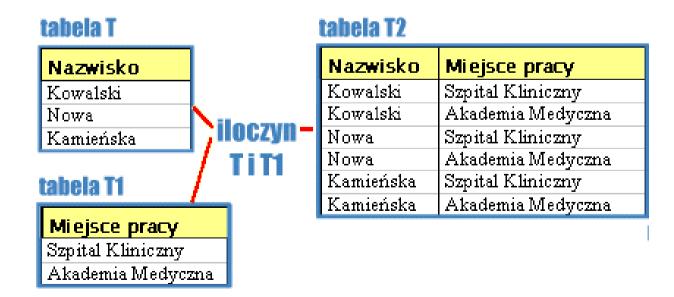
Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Relacja R ukazana w formie macierzy jest **podzbiorem** iloczynu kartezjańskiego czterech zbiorów R ⊆ **dostawca** × **kod towaru** × **cena jednostkowa** × **ilość**.

Iloczyn kartezjański wygenerowałby wszystkie możliwe kombinacje 4 elementowe ze zbiorów.

Przykład iloczynu (relacja = tabela):

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Relacja \mathbf{R} ukazana w formie macierzy jest podzbiorem iloczynu kartezjańskiego czterech zbiorów $\mathbf{R} \subseteq$ dostawca × kod towaru × cena jednostkowa × ilość. Iloczyn kartezjański wygenerowałby wszystkie możliwe kombinacje 4 elementowe ze zbiorów.

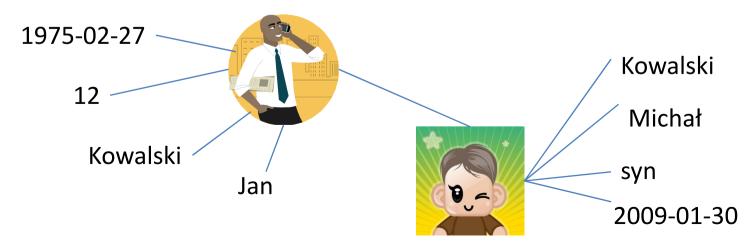
Relacja, której dziedziny są proste może być reprezentowana przez dwuwymiarową macierz.

Co jednak, jeśli dziedzina nie jest prosta, czyli nie zawiera atomowych (pojedynczych) wartości lecz np. krotki?

Rozpatrzmy przykład krotki opisującej pracownika firmy A:

KROTKA 1: (12,'Kowalski', 'Jan', ('Kowalski', 'Michał', 'syn', 2009-01-30),

1975-02-27).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Etykiety dziedzin tej przykładowej krotki to

{identyfikator, nazwisko, imię, dziecko, data urodzenia}.

Łatwo zauważyć, że dziedzina "dziecko" nie jest prosta, składa się z dziedzin o etykietach:

{nazwisko, imię, pokrewieństwo, data urodzenia}.

Oczywiście krotki 1 nie da się przedstawić w formie dwuwymiarowej macierzy. Co zrobić?

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Konieczna jest transformacja schematu relacji obejmującej krotkę (KROTKA1) do takiej postaci, aby wszystkie dziedziny były atomowe (czyli inaczej, aby nie było krotek złożonych). W naszym przykładzie musimy utworzyć nową relację jako zbioru krotek opisujących dzieci, a stosowne krotki ojca i syna powiązać związkiem (np. używając identyfikatorów).

Proces taki został nazwany przez Codda normalizacją.

Ponieważ w późniejszym czasie wypracowano (również Codd) szereg form (stopni) normalizacji, tę podstawową transformację dziedzin, na dziedziny atomowe nazwano pierwszą postacią normalną.

Pamietajmy!

W modelu relacyjnym krotki składają się z atomowym dziedzin!

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Podsumujmy:

- 1. Relacja jest zbiorem krotek.
- 2. Relacja może być reprezentowana poprzez tabelę, każdy wiersz tabeli to zapis krotki.
- 3. W tabeli każda dziedzina jest reprezentowana przez kolumnę (nazwa i typ).
- 4. Wartości danej dziedziny muszą być niezłożone (atomowe), czyli nie mogą być krotkami.
- 5. Każda krotka (wiersz) musi być unikalna (jak to zapewnić?)
- Można utworzyć kilka relacji do reprezentowania rzeczywistości oraz powiązać (jak?) krotki (wiersze) poszczególnych relacji (tabel).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

KROTKA 1:

(12,'Kowalski', 'Jan', ('Kowalski', 'Michał', 'syn', 2009-01-30), 1975-02-27).

id.	nazwisko	imię	nazwisko	imię	pokrewieństwo	Data urodzenia	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	Kowalski	Michał	syn	2009-01-30	1975-02-27

Powtarzające się grupy elementów -> krotka. Tworzymy nową relację do przechowywania krotek tego rodzaju!

id.	nazwisko	imię	Id dziecka	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	1	1975-02-27

Id dziecka	nazwisko	imię	pokrewieństwo	Data urodzenia
1	Kowalski	Michał	syn	2009-01-30

Jacek Rumiński

Przedmiot: **Bazy danych**

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

id.	nazwisko	imię	Id dziecka	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	1	1975-02-27

Co to za identyfikatory?

ld dziecka	nazwisko	imię	pokrewieństwo	Data urodzenia
1	Kowalski	Mic hał	syn	2009-01-30

Model relacyjny według Codda zakładał, że każda krotka (wiersz) jest unikalna. Prowadzi to nas do drugiej części definicji modelu danych, czyli do warunków integralności w modelu relacyjnym!

Bazy danych – wykład 5

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Plan wykładu

- 1. Struktura danych w modelu relacyjnym: krotki i relacje
- 2. Warunki integralności modelu relacyjnego

Jacek Rumiński

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Warunki integralności w modelu relacyjnym

1. Integralność encji – Każda encja, reprezentowana w modelu relacyjnym przez krotkę (wiersz) jest unikalna. Unikalność krotki w relacji możemy osiągnąć poprzez zastosowaniem pojedynczej dziedziny (atrybutu, kolumny) lub zbioru dziedzin, których wartości są niepowtarzalne.

Często dla danej grupy encji (bytów) można użyć wiele takich dziedzin (atrybutów). Przykładowo dla grupy encji STUDENT (liczba pojedyncza w nazwie, ponieważ STUDENT jest abstrakcyjnym typem dla każdego, konkretnego studenta) możemy rozpatrzyć następujące atrybuty:

- -Nr indeksu,
- -Nr dowodu,
- -PESEL, ...

Atrybuty takie (dziedziny) określane są mianem KLUCZY!

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Spośród kluczy (kluczy kandydujących) wybieramy jeden klucz główny (PRIMARY KEY), którego wartości będą unikalnymi identyfikatorami (niekoniecznie liczby!) krotek (wierszy). Każda krotka jest unikalna, ponieważ wartość klucza głównego jest unikalna!

Czasami nie można w sposób naturalny zdefiniować pojedynczej dziedziny jako klucza. Przykładowo rozpatrzmy tabelę przechowującą informacje o małżeństwach. Jeśli przyjmiemy, że małżeństwo jest związkiem dwóch osób (które zawierają między sobą związek małżeński tylko raz) wówczas kluczem będzie klucz złożony: (id_kobiety_żona, id_mężczyzny_mąż). Identyfikatorami osób mogą być np. numery PESEL.

Zawsze można wprowadzić atrybut dodatkowy (sztuczny, tzn. nie wynika bezpośrednio z obserwacji świata i danej grupy encji), który będzie miał charakter identyfikatora czy liczby porządkowej (np. id_małżeństwa, albo id_księgi_małżeństw). Z tych samych powodów wprowadzono najpierw imiona, nazwiska, a później numery PESEL, itp.

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

W celu zilustrowania problemu posłużymy się językiem, który został opracowany przez firmę IBM specjalnie do zarządzania relacyjnymi bazami danych. Językiem tym jest **Structure Query Language** (**SQL**). Stosuje on wyrażenia podobne do wydawania poleceń w języku angielskim, np.:

"Utwórz tabelę o nazwie studenci" -> CREATE TABLE studenci, itp.

Jednocześnie norma SQL definiuje typy danych atrybutów (dziedzin) oraz szereg własności modelu danych i sposobów ich implementacji za pomocą poleceń (wyrażeń) i oznaczeń. Rozkazy definiowane w SQL są interpretowane przez interfejsy systemów zarządzania bazami danych. Wykonane wyrażenie tworzy bazy danych, tabele, dodaje dane do tabel, zmienia dane, usuwa dane, nadaje uprawnienia, odczytuje dane zgodnie z kryteriami, itd. Język SQL będzie szczegółowo omówiony późnie.

Teraz wykorzystamy go w celu pokazania możliwości definiowania schematy relacji (budowy tabeli) oraz obsługi warunku integralności (klucze).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Załóżmy, że utworzona jest baza danych. W bazie chcemy zdefiniować relację (tabelę). W języku SQL wydamy wówczas polecenie CREATE TABLE podając odpowiednie parametry. Składnia polecenia CREATE TABLE posiada standardowe ramy (które są czasem różnie realizowane przez produkty systemów baz danych).

Uproszczona forma składni polecenia:

CREATE TABLE <name>
 (<columnDefinition> [, ...] [, <constraintDefinition>...]);

<columnDefinition>:

columnDefinition>:

columnname Datatype [[NOT] NULL] [IDENTITY] [PRIMARY KEY]

<constraintDefinition>:

[CONSTRAINT <name>] UNIQUE (<column> [, <column>...]) | PRIMARY KEY (<column> [, <column>...])

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Przykład dla krotki pracownika:

id.	nazwisko	imię	Id dziecka	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	1	1975-02-27

```
CREATE TABLE pracownik (
CREATE TABLE pracownik (
                                                   id int PRIMARY KEY,
        id int,
                                                   nazwisko char(45),
        nazwisko char(45),
                                                   imie char(25),
        imie char(25),
                                LUB
                                                   id_dziecka int,
        id_dziecka int,
                                                   data_urodzenia date
        data_urodzenia date,
        PRIMARY KEY(id)
                         KLUCZ GŁÓWNY
                                                                 DFMO ->
```

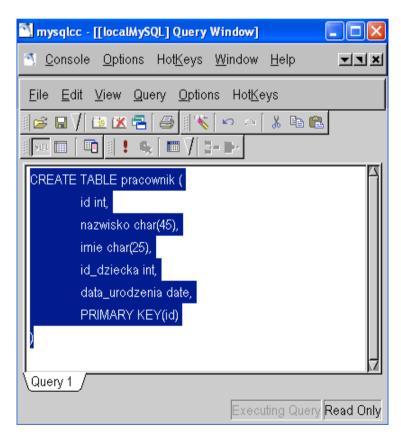

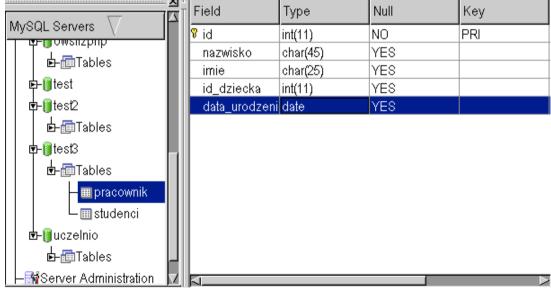
Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

DEMO 6

Tworzenie tabel: CREATE TABLE

Jacek Rumiński

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

KROTKA

W celu przeprowadzenia kolejnych przykładów wprowadźmy jeszcze dwa, uproszczone wyrażenia języka SQL:

-Dodanie danych do tabeli:

INSERT INTO tablename [(column [,...])] VALUES (expression [,...])

Przykładowo:

INSERT INTO pracownik (id, nazwisko, imie, id_dziecka, data_urodzenia)
VALUES (12, 'Kowalski', 'Jan', 1, '1975-02-27');

INSERT INTO pracownik VALUES (12, 'Kowalski', 'Jan', 1, '1975-02-27');

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

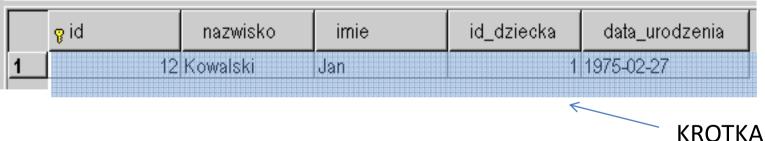
-Pobranie i wyświetlenie danych z tabeli:

SELECT [* | columnname [,...]] FROM tablename [WHERE condition]

Przykładowo:

SELECT * FROM pracownik;

Wynik:

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Sprawdźmy teraz czym jest warunek integralności encji. Każdy wiersz jest unikalny; wartość klucza głównego jest unikalna i musi być określona (nie może mieć wartości NULL – nic). Wykonajmy polecenia: **KROTKI**

INSERT INTO pracownik VALUES (1, 'Nowak', 'Jerzy', 2, '1945-01-27');

INSERT INTO pracownik VALUES (2, 'Rumiński', 'Jacek', 3, '1980-03-30');

INSERT INTO pracownik VALUES (1, 'Bujnowski', 'Adam', 4, '1981-09-17');

Wartość klucza głównego (PRIMARY KEY) została już użyta w relacji (tabeli). Krotka nie jest unikalna!

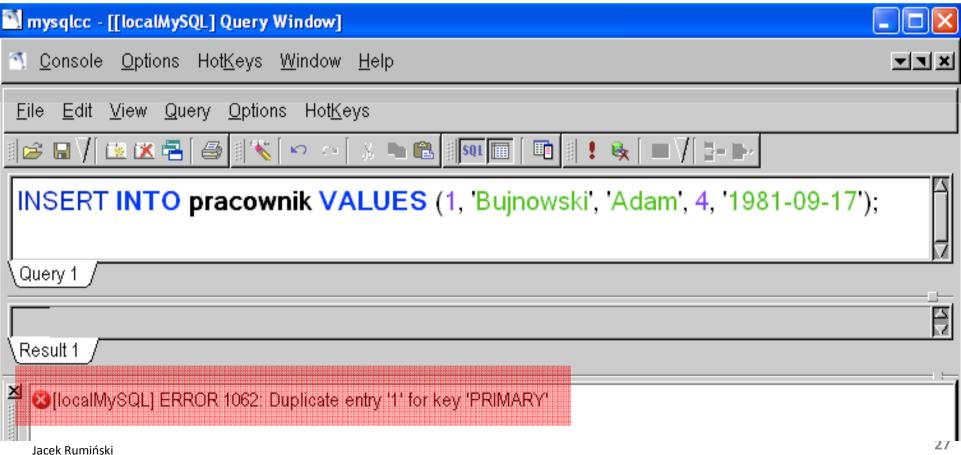

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

DEMO 7

Sprawdzanie integralności encji

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Przykład – zastosowanie wyrażenia SELECT:

Użyta postać wyrażenia SELECT zwraca kopię relacji (tabeli)

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Wyrażenie CREATE TABLE umożliwia dodatkowo nałożenie warunku na atrybut, aby jego wartości były unikalne (klucz). W tym celu stosuje słowo kluczowe UNIQUE, np.

```
CREATE TABLE student (
    nr_indeksu int PRIMARY KEY,
    pesel char(11) UNIQUE,
    nazwisko char(45),
    imie char(25)
);
```

Każdy atrybut ma przypisany określony typ danych. W normie SQL zdefiniowano szereg typów danych. Podstawowe z nich to:
int – liczby całkowite,
char(N) – ciąg N znaków o stałej długości (rezerwuje się N bajtów)
varchar(N) – ciąg do N znaków (zajmuje tyle bajtów ile podana wartość + 1 bajt na określenie rozmiaru bądź końca danego ciągu znaków) (CHARACTER VARYING)

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

float, real, double precision – liczby rzeczywiste, zmiennoprzecinkowe, date – data time – czas (godzina, minuty, sekundy,...), timestamp – stempel czasowy (data+czas), bit – 0 lub 1, boolean – typ logiczny true lub false, BLOB – Binary Large Object – duży obiekt binarny – sekwencja bajtów (np. 1GB),

CLOB – Character Large Object – duży obiekt tekstowy – sekwencja znaków (większa niż 255, zwykle maksymalny rozmiar dla varchar i char), oraz inne. Nowe wersje normy SQL umożliwiają definiowanie własnych typów danych za pomocą polecenia *CREATE TYPE*. Taki typ może być prostą strukturą atrybutów (np. do przechowywania liczby zespolonej: część rzeczywista i część urojona) lub może tworzyć klasę na wzór modelu obiektowego (posiadać atrybuty i funkcje). Możliwość tworzenia własnych typów danych wykorzystano do zbudowania standardowych rozszerzeń do SQL wprowadzając multimedialne typy danych, np. StillImage, Polygon, itp.

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Warunki integralności w modelu relacyjnym

2. Integralność referencyjna – Dziedzina w danej relacji (tabeli) R1 jest określana przez dziedzinę (zbiór użytych wartości) innej relacji (tabeli) R2 włącznie z wartością NULL (nic).

Jaki jest sens takiej integralności?

Rozpatrzmy przykład z tabelą "pracownik". Użyliśmy tam atrybutu "Id dziecka", aby wskazać powiązanie pomiędzy pracownikiem, a dzieckiem. Tylko jaką wartość możemy wpisać w dane pole? Na pewno wartość typu "int", ale czy każdą? Jeśli wpiszemy wartość '83', a takiej wartości nie ma w tabeli przechowującej krotki dzieci?

id.	nazwisko	imię	Id dziecka	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	1	1975-02-27

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Oczywistym rozwiązaniem jest ograniczenie zakresu możliwych wartości (dziedziny) do tych wartości, które już zostały wykorzystane w tabeli "dziecko" do identyfikacji (klucz główny) dzieci.

Tworząc tabelę "pracownik" należałoby wskazać, że dany atrybut (kolumna) może mieć tylko takie wartości, które już wystąpiły w kolumnie innej, wskazywanej tabeli ("dziecko").

Id dziecka	nazwisko	imię	pokrewieństwo	Data urodzenia
	Kowalski	Michał	syn	2009-01-30

id.	nazwisko	imię	Id dziecka	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	1	1975-02-27

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Warunek wymuszający możliwe wartości atrybutu (kolumny) w relacji R1 w odniesieniu do atrybutu (kolumny) innej relacji R2 nazywany jest kluczem obcym (FOREIGN KEY).

Zanim przedstawimy praktyczną realizację klucza obcego w SQL rozpatrzmy pewien problem.

Co będzie jeśli pracownik będzie miał kolejne dziecko? Niestety trzeba będzie zmienić strukturę tabeli "pracownik". Tak samo w przypadku coraz większej liczby dzieci. Oznacza to, że naturalny proces opisu encji (krotki):

(12,'Kowalski', 'Jan', ('Kowalski', 'Michał', 'syn', 2009-01-30), ('Kowalska', 'Anna', 'córka', 2009-11-30),1975-02-27).

CZY:

(12,'Kowalski', 'Jan', 1, 2,1975-02-27).

trzeba będzie zmienić do innej postaci!

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Wymagana zmiana jest analogiczna do wcześniej omówionego przykładu (mężczyzna ma wiele żon):

```
Male {
Female {
                                                                 Male {
 int femaleID;
                               int maleID;
                                                                          int maleID:
                               char[40] IName;
 char[40] IName;
                                                                          char[40] IName;
                               char[20] fName;
 char[20] fName;
                                                                          char[20] fName;
                               int femaleIDas1Wife;
                                                                          int [10] femalelDasWife;
                               int femaleIDas2Wife;
                               int femaleIDas3Wife;
Female {
                                                                   Male {
         int femaleID;
                                                                            int maleID;
         char[40] IName;
                                                                            char[40] IName;
         char[20] fName;
                                                                            char[20] fName;
         int maleIDasHusband;
```


Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Oznacza to, że w przypadku przykładu z tabelami "pracownik" i "dziecko" musimy zmienić ich schematy do:

id.	nazwisko	imię	Data urodzenia
12	Kowalski	Jan	1975-02-27

Id	nazwisko	imię	pokrewichstwo	Data	Id_pracownika
dziecka				urouzonia	
1	Kowalski	Michał	syn	2009-01-30	12

W ten sposób można zrealizować związek jeden do wielu (jeden pracownika ma wiele dzieci), bez względu na to, ile ich będzie miał.

Zapiszmy teraz wyrażenia CREATE TABLE dla obu tabel z uwzględnieniem integralności referencyjnej (stosując klucz obcy).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

KLUCZ GŁÓWNY

```
CREATE TABLE dziecko(
                                                             CREATE TABLE pracownik (
                                                                       id int,
 id dziecka int.
 nazwisko char(45),
                                                                       nazwisko char(45),
 imie char(25),
                                                                       imie char(25),
                                                                       data_urodzenia date,
 pokrewienstwo char(20),
                                                                      PRIMARY KEY(id)
 data_urodzenia date,
 id pracownika int,
 PRIMARY KEY(id_dziecka),
 FOREIGN KEY(id_pracownika) REFERENCES pracownik(id)
                                      KLUCZ OBCY
```

Wykonując wyrażenia CREATE należy najpierw utworzyć tabelę "pracownik" dopiero później tabelę "dziecko" (ta wskazuje powiem na tabelę pracownik).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Wykonanie wyrażeń CREATE w tej samej bazie może spowodować błąd, ponieważ w bazie istnieje już tabela "pracownik" zdefiniowana według wcześniejszego schematu. W celu usunięcie tabeli wykonujemy polecenie DROP język SQL:

DROP TABLE pracownik;

Następnie wykonujemy polecenia CREATE tworząc tabele "pracownik" i "dziecko". Teraz możemy dodać krotki (wiersze sprawdzając warunek integralności referencyjnej.

```
INSERT INTO pracownik VALUES (12, 'Kowalski', 'Jan', '1975-02-27'); INSERT INTO pracownik VALUES (2, 'Ruminski', 'Jacek', '1980-03-30');
```

```
INSERT INTO dziecko VALUES (1, 'Kowalski', 'Michal', 'syn','2009-01-30',12);
INSERT INTO dziecko VALUES (2, 'Kowalska', 'Anna', 'corka','2009-11-30',12);
INSERT INTO dziecko VALUES (3, 'Ruminska', 'Aleksandra', 'corka','2002-02-02',2);
INSERT INTO dziecko VALUES (4, 'Ruminska', 'Zofia', 'corka','2009-10-13',3);
```

Nie ma takiego pracownika!

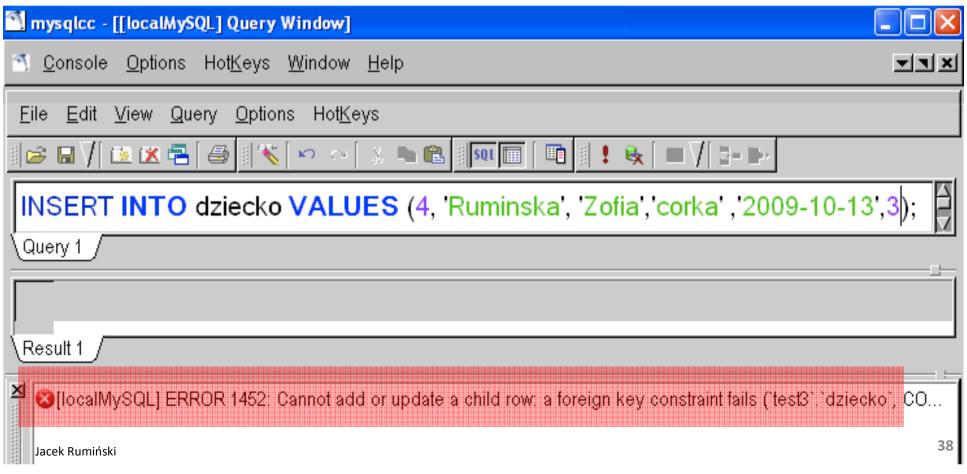

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

DEMO8

Sprawdzanie integralności referencyjnej

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Udało nam się zbudować silne powiązanie pomiędzy krotkami różnych relacji (wierszami różnych tabel). Co będzie jednak w przypadku, gdy z tabeli nadrzędnej (u nas "pracownik") będę chciał usunąć krotkę? Co się stanie z krotkami z tabeli potomnej (u nas "dziecko"), które wskazywały usuniętą krotkę?

Możliwości jest kilka. W języku SQL definiując klucz obcy można (często zależy od oprogramowania realizującego SQL) wyróżnić następujące warunki nałożone na klucz obcy:

```
[CONSTRAINT [symbol]] FOREIGN KEY

[index_name] (index_col_name, ...)

REFERENCES tbl_name (index_col_name,...)

[ON DELETE reference_option]

[ON UPDATE reference_option]
```

Co zrobić, gdy zmieniamy wiersz

reference_option:
RESTRICT | CASCADE | SET NULL | NO ACTION

Warunki / rodzaj działania

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

RESTRICT – nie wykonuj operacji usunięcia lub aktualizacji wiersza w tabeli nadrzędnej (próba usunięcia będzie odrzucona)

NO ACTION - nie wykonuj operacji usunięcia lub aktualizacji wiersza w tabeli nadrzędnej jeśli w tabeli podrzędnej są wiersze wskazujące na usuwany wiersz (próba usunięcia będzie odrzucona)

CASCADE – kaskadowo usuń/aktualizuj wiersz z tabeli nadrzędnej oraz wiersze tabeli podrzędnej wskazujące przez klucz obcy usuwany wierz tabeli nadrzędnej

SET NULL – usuń/aktualizuj wiersz w tabeli nadrzędnej. W tabeli podrzędnej ustaw wartości klucza obcego na NULL (operacja możliwa tylko wtedy, gdy klucz obcy nie zawierał ograniczenia NOT NULL)

Jeśli nic nie podamy (tak jak w poprzednich slajdach) wówczas wykonywana jest akcja domyślna (według ustawień oprogramowania).

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

W celu ilustracji wykorzystania przedstawionych rodzajów działań wprowadźmy kolejne polecenie języka SQL: usuwanie wierszy z tabeli:

DELETE FROM tablename [WHERE condition]

Jeśli nie podamy opcjonalnego warunku, wówczas polecenie żąda usunięcia wszystkich wierszy tabeli.

Załóżmy, że w naszym przykładzie chcemy usunąć krotkę z tabeli "pracownik" o wartości atrybutu **id** = 2:

DELETE FROM pracownik WHERE id=2;

Wykonanie tego polecenia nie powiedzie się, ponieważ w stosowanym oprogramowaniu (MySQL, model tabeli InnoDB) domyślne ustawienie warunku to RESTRICT/NO ACTION (w MySQL to ten sam warunek).

DEMO->

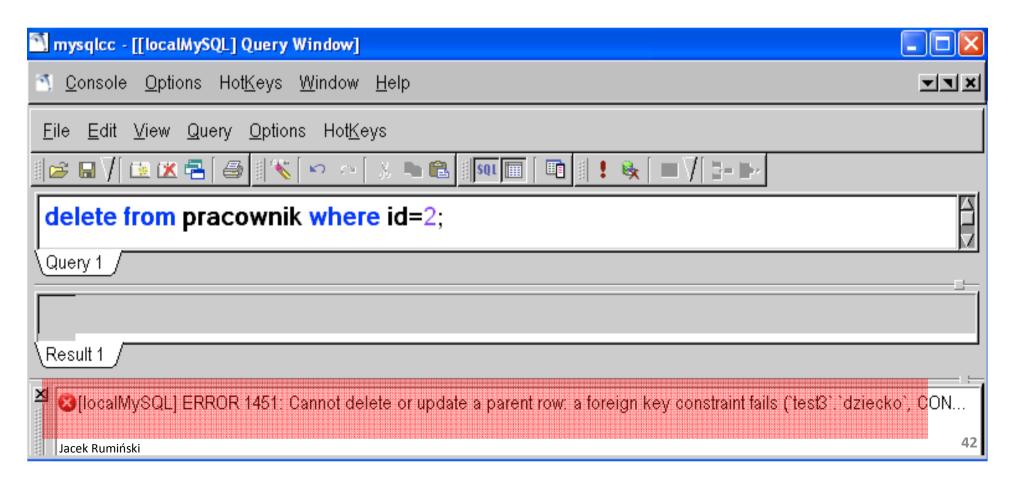

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

DEMO 9

Sprawdzanie integralności referencyjnej

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Posługując się kluczami obcymi można zbudować szereg związków pomiędzy grupami encji.

Poznaliśmy już możliwość zbudowania związku jeden-do-wielu i wiele-do-jednego.

Jak wymóc związek jeden-do-jednego?

Najprostsza realizacja to nałożenie na klucz obcy dodatkowego warunku typu UNIQUE lub PRIMARY KEY. Wówczas wartość klucza obcego może tylko raz wystąpić w relacji (tabeli), czyli otrzymamy związek jeden-do-jednego.

Przykład ->

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Przykład

```
id_dziecka int,
id_nazwisko char(45),
imie char(25),
pokrewienstwo char(20),
data_urodzenia date,
id_pracownika int UNIQUE,
PRIMARY KEY(id_dziecka),
FOREIGN KEY(id_pracownika) REFERENCES pracownik(id)

KLUCZ OBCY
```

CREATE TABLE pracownik (

id int,

nazwisko char(45),

imie char(25),

data_urodzenia date,

PRIMARY KEY(id)

INSERT INTO pracownik VALUES (12, 'Kowalski', 'Jan', '1975-02-27');

Wartość klucza została już użyta!

INSERT INTO dziecko VALUES (1, 'Kowalski', 'Michal', 'syn','2009-01-30',12); INSERT INTO dziecko VALUES (2, 'Kowalska', 'Anna', 'corka','2009-11-30',12);

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Poznaliśmy realizacje w modelu relacyjnym następujących związków

- > jeden-do-wielu ,
- wiele-do-jednego,
- jeden-do-jednego.

Problemy i rozwiązania związane z wykorzystaniem w modleu relacyjnym związku wiele-do-wielu poznamy w czasie kolejnego wykładu.

PODSUMUJMY:

- Strukturą danych w modelu relacyjnym jest relacja (tabela),
- Relacja jest zbiorem krotek,
- Każda krotka jest unikalna, co zapewnia warunek integralności encji (klucz główny),
- Dziedzinę atrybutu można ograniczyć poprzez realizację integralności referencyjnej (klucz obcy).

Bazy danych – koniec wykładu 5

Przedmiot: Bazy danych

Politechnika Gdańska, Inżynieria Biomedyczna

Co dalej?

Zapoznaliśmy się podstawami modelu relacyjnego. Omówiliśmy podstawy dotyczące struktury danych oraz warunków integralności. Na kolejnym wykładzie zajmiemy się projektowaniem baz danych, po czym omówimy operacje na danych. W ten sposób poznamy podstawy relacyjnego modelu danych (struktura+warunki+operacje).

ZAPRASZAMY NA WYKŁAD 6